

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
116 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

za celo leto velja list na Ameriko	Za New York na celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
za četr leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izbaja vsaki dan izvzemati nedelj in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se bavilovi podljati po Money Order. Pri spremembah kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejme bivališče naznamo, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 2878

VIŠNJEVE POSTAVE

Neki iznajdljivi advokat je pred kratkim zasledil med starimi akti več kot sto let staro "višnjevo" postavo v namenu, da spravi pod ključ nekega človeka, ki po njegovem mnenju ni dovolj dostoju praznoval nedelje.

Zadeva je vzbudila v juridičnih krogih veliko presenečenje, kajti take zastarele postave niso v nikakem soglasju s sedanjim modernim življenjem.

Navzlie temu se pa ne more državnina zakonodaja odločiti, da bi jih preklicala.

Gospodje zakonodajci so tako zelo zaposleni z izdelavo novih predpisov in določb, da zamorejo posvečati le malo pozornosti zastarem postavam, ki so v kričečem nasprotstvu z zdravim človeškim razumom.

Pred kratkim je bila uvedena preiskava glede obstoječih starih "višnjevih" postav.

Na podlagi te preiskave se paroča, da stvar ni také slaba kot bi človek domneval.

Dognali so, da te postave nimajo nobenega vpliva na življenje oziroma razmere v desetih največjih mestih dežele.

Ta mesta so: Cleveland, Boston, Detroit, Minneapolis, Cincinnati, Indianapolis, Milwaukee, Dallas, New Orleans in Washington.

Če prebivalstvo teh mest ne čuti strogost "višnjevih" postav je to samo vsledtega, ker jim oblasti ne posvečajo nobene pozornosti in ker se trdniki, katerim je povjerjena izvedba postav, ne brigajo zanje.

Poročilo pravi, da se zamorejo v omenjenih mestih vršiti razne športne prireditve, ne da bi se oblasti za to kaj brigale ter da so ponekod ob nedeljah celo gledališke predstave dovoljene.

V Milwaukee oblasti celo podpirajo gojitev športa ob nedeljah, dočim se zamore prebivalstvo Cincinnatija zabavati po svoji volji.

Vse to je lepo in prav, toda dejstvo je, da "višnjeve" postave še vedno obstoje in da se razni zagrizenci vedno lahko skličejo nanje.

Tudi pri političnih kampanjah pridejo take postave prav, kar se je v mestu New Yorku že večkrat pokazalo.

Še pred kratkim je bil vprizorjen poskus, da se zapre ob nedeljah kinematografe, in večkrat se je zgodilo, da so kakrška lepega nedeljskega večera odvedli na policijsko stražnico gledališke igralce in gledališkega ravatelja, ker so si drznili prirediti gledališko predstavo.

Taki dogodki se zamorejo ponavljati in se bodo tudi ponavljati, dokler bodo vsebovali naši zakoniki srednje-veške predpise.

DENAR IZ PLATINE

Iz Moskve poročajo, da so sovjetska vlada peča z idejo, izdati novi serum, ki obeta postati človeštvu najuspešnejše oružje v boju proti jetiki. Ker so ptiči za človeško tuberkulozo čisto nedostopni, je pridejal iz njihovih silavnik serum, ki učinkuje iunmizirajoče tudi pri drugih silavnikih. Rusi so že pred sto leti napravili silen poskus in izdali kovan denar iz platine, toda novci so bili v prometu le od leta 1828. do 1845, nakar so jih vzeli iz prometa. Platina je daleko trža nego zlato in je zavojilo tega zelo primerno za denar, ker se ne obrabi tako hitro, vendar je glavno težko v tem, ker je izdelava dražja in težja. Razen tega je platina zelo podobna drugim manj dragim kovinam, tako da je posnemanje zelo lakov.

SERUM PROTI JETIKI

Pariski zdravnik dr. Auclaire je izumil nov serum, ki obeta postati človeštvu najuspešnejše oružje v boju proti jetiki. Ker so ptiči za človeško tuberkulozo čisto nedostopni, je pridejal iz njihovih silavnik serum, ki učinkuje iunmizirajoče tudi pri drugih silavnikih. Rusi so že pred sto leti napravili silen poskus in izdali kovan denar iz platine, toda novci so bili v prometu le od leta 1828. do 1845, nakar so jih vzeli iz prometa. Platina je daleko trža nego zlato in je zavojilo tega zelo primerno za denar, ker se ne obrabi tako hitro, vendar je glavno težko v tem, ker je izdelava dražja in težja. Razen tega je platina zelo podobna drugim manj dragim kovinam, tako da je posnemanje zelo lakov.

ADVERTISE in "Glas Naroda"

Dopisi.

Mokronog, Slovenija.

V Mokronagu pri Žalostni Gori je praznoval te dni znani dobrčina, blivši mnogletni župan, gostilničar Jože Gorup 90-letno svoje poštenega življenja. Znan je dalje po okolici kot lovec šaljivec. Pri vsej starosti je krepak in cil in hodni na lov. Ima celo sinčka Joškota, ki z imenitnim uspehom pohaja v prvi razred ljudske šole.

V trgu sta imela 13. in 14. februar glasovita umetnika Retu in Fatima v sokolski dvorani z ogromno publiko nad vse sijajno uspele produkcije iz okultistične umetnosti.

V okolici je jesenska letina izpadla nadvses neprizakovana. Dobrega vina je toliko, da vinogradnik ne vedr kaj z njim. "Pri producentu ga dočiš en liter za deset centov!" Kapljica je izborna, skoraj da prekaša ono iz leta 1917. Posebno imenitno pri nas in širom domovine je malkovsko vino zlasti g. Prijatlja, bojniško g. Ulma ter okolice Teč iz glasovitih vinogradov g. Dulca Mrgoleta in Jeneta.

Kriza, ki je občutna v Evropi sedaj, se opaža tudi pri nas. Podjetnosti in pravega prometa manjka.

Trg Mokronog je zelo zdrav kraj, to je razvidno, da ga poseča dostujev, posebno Zagrebčanov z ugodno avtobusno zvezjo. Pri nas je mnogo starekov in male smrti.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno; cena 19,000 dolarjev ni baš pretirana; saj je 1-nadstropna hiša z veliko polja in travnikov ter gozdova. Hiša je skoraj v novem stanju in na najlepši točki trga; prav ugodna prilika se nudi podjetnemu Amerikancu.

Vsled starosti in raznih drugih vzrokov družinskega značaja je tudi nekoliko domačij na prodaj.

Ce bi prišel kak Amerikanec in bi jih v duhu našpredka vodil, bi krasno uspel.

Iz proste roke prodaja v Mokronogu Mr. Janko Mevželj svoje posestvo z znano restavracijo in moderno pekarno

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FRANK F. BRAUN:

PREPIRČEK

Izvolute sesti. — je dejal nadzornik. — Vaš osebni popis imam v tukaj. Pisete se Joahim Dede, s poklicem pomorskič. Zdaj ste bili tri leta odstotni iz Hamburga... Kaj pa je bilo vrzok, da ste dejansko napadli samsko Ano Marijo Diboldtovo in jo tako poškodoval, da se morala zateči k zdravniku po potrebi?

Joahim Dede je vrtel okroglo višnjevo čepičo med prsti. Bilo je očitno, da ne more najti primerne besede za začetek. Nadzornik mu je hotel pomagati. Dejal je:

— Torej poznate dekle že od prej?

Dede je prikimjal. — Pred tremi leti, — je začel, — sem jo zadnjih videl. Na St. Pavlu so imeli njeni starci trgovine z ribami. Takrat sta se tudi zarečila.

Nadzornik je hotel postransko pripovedovanje zavrniti in je že dgnil roka, a Dede ga je prehitel z besedo. — Bil sem tedaj na "Leonijsi", ki je odpila proti zapadu. V Los Angelesu sem se izkral. Storil sem to v popolnem sporazumu s kapetancem. Obljubil sem bil Ani Mariji, da pride za menoj, kakor hitro se ustalim in si zagotovim trajno delo. Imel sem pa smojo. Vse je šlo počasnejše kakor smo domnevali. Med tem se je rodil otrok.

Najmo dene, Ana Marija mi je poslala rojstni list. In ni bila niti jezna, saj je šlo po sodbi naju občle za kratke čas takega stanja. Oba sva upala, da naju življenje kmalu zopet združi. V Kaliforniji pa nisem mogel najti sreče. Sele v Kanadi je bilo bolje. V Vancouveru sem imel dober zaslugek in sem lahko počitil Ani Mariji denarja, kolikor ga je zahtevala. In vseoto niso bile skromne. Najprej je za-

tevala denar za otroški vozicek. Mislim, da je kupila najdražjega, ki je bil naprodaj. Potem perilo za sinka. Tudi to ni bilo poceni. Nadalje oblike. Bože mil, sem misil, koliko porabi otrok! Nikoli pa nisem pisal, da smatrati takšno vzgojo za nesmiselno. Upal sem, da bom vedno dovoj zaslužil zase, zanje in za otroka. Tako je minilo leto, minili sta dve. Iz njenih pismen sem sklepal, da je vso ljubezen sredotočila na otroka. Gospod nadzornik, jaz sem preprost človek. Ali je moj sinek potreboval klavir? Nikar se ne smeje! Ali mu je, trilet nemu, potreben tak instrument?

Zivel sem v Kanadi. Lahko si mislite, da nisem hotel biti slammata oče. Ubiral sem ali mora biti pač eudečno dete, da mu je potreben že klavir! Stiskal sem in si pritrugoval od ust — nazadnje sem pa poslal celi z zahtevano vsto!

Gospod Dede, saj je vendar izključeno, da bi triletni otrok lahko igral —

Tako sem mislil tudi sam. In hotel sem biti pošten s seboj in drugimi. Lahko bi bil še ostal tam za morjem. Bil sem ravno na tem, da sklenim veliko kupcijo in se postavim na svoje noge. Potem sem mislil, naj bi prišla Ana Maria z otrokom za menoj. Vendar je nekaj seščelo in mi ni dalo miru. Ne da bi bil nezaupljiv, niti oddaleč ne. A nekaj me je opominjalo in mi govorilo: — Poidi, odpravi se! — Takšni občutki so me navdajali še v trenutku, ko sem kupil vozovnico za ladjo. Bili sem pa tako previden, da nisem niti znil, da pride.

Izkrali ste se šele danes in ste takoj poiskali Ano Marijo Diboldtovo.

Tako je, gospod nadzornik. Saj vidim, da nisem ravnal pravilno. Moral bi se bil najaviti, pa bi bilo v redu. Lahko bi se bila pripravila za moj prihod, tako se pa ni.

Obmolknil je za trenutek. Nadzornik je počastil po papirjih in začuden vzdignil glavo.

Otrok je živel dva dni, ne delj, — je dejal. — Rojstni list, ki vam ga je bila poslala vaša — blvša — nevesta, je bil avtentičen. Pozabilo vam je samo poslati mrtvačko oznanilo.

Dede se je dgnil s sedeža.

Gospod nadzornik, verjemite, da mi nti za denar. Za nekaj drugega gre. Ona me je osleparila. Ničudo, da mi je po tem takem zdravnik roka —

Razumen, popolnoma razumen, — je menil nadzornik in skušal pomiriti Dedeja, ki je o njem menil, da je razburjen, dasi ni bil. Dede pa je vtaknil v usta košček zvečilnega gumija in dejal — Silcer pa se je Ana Marija čisto mirno odpeljala v bohniko. Odpuščena bo še ta teden. Potem se odpeljiva. Vozne listke imam že v žepu.

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nemški pisatelj Bernhard Kellermann, ki je lani prepotoval Siam, poroča v treh vrstah zelo zanimivih rič, ki žive v reki Menam. Ena izmed teh se popne iz vode na breg ter hodi s plavuti mirno po travnikih in rizičnih poljih. Zato ni v Siamu nič nenevadnega, ačka sreča ribič, ki ribar, po polju. Z pet druge vrste rib so strahovito bojevite in prepričljive. Ako se denar pa samcev v posodo, se takoj napihneta in se napadata ter grizeta toliko časa, da eden podleže v tem boju. Siamcem je ta ribi boj tako pričlubljena zabava, kakor v drugih krajih petelinji bo in čest se sklenejo visoke stave, na enega ali drugoga izmed horcev. Pravo tudo pa je neka malo riba, ki strelja kapljice vode v zuželke in musice, letete nad vodo in baje z veliko sigurnostjo zadeva svoj plen. Zadeta muha pada v vodo in streli se pošladka z njo. V družbi podjetne ribice je navadno po več lenuhov in postopačev, ki čakajo da ribica ustrelji muho, nakar ji odnesce plen izpred gobčka. Strelec pa se ne razburja, marveč veselo dalje opravlja svoj posel, skrbec zase in za ne-sramne zajedavce, ki so v večji in močnejši od njega.

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reči.

Dede se je vlijudno priklonil.

— Ali me morate vtakniti pod kluč? Je dejal z mehkejšem glosom. — Ali se v tej deželi ne sme

Nadzorniku se je podaljšal obraz, oči so mu stopile iz jam.

— Kaj pa mislite? — je hotel reč

Njegova čast.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Pojedli so, in pri desertu se je Anton zopet spomnil Helme Olfers. Obrnil je svoje poglede ostro na svoja brata ter rekel:

— Sploh pa sem moral čakati gospo Henricjevo. Medtem pa sem te izvrstno zabaval z njenim družabnikom. To je zelo mična deklica!

Robert je počasi dvignil pogled.

— Tako? Jaz si je nisem še nikdar natančnejše ogledal! Taka nezrečna bitja, med doma in služobnico, so mi naravnost mučna. Clovek ne ve, kako naj se obnaša napram nji! — je rekel z mirnim, stvarnim glasom.

Anton ga je brez nadaljnega pomisleka izločil ter posvetil vso svojo pozornost Feliksiju.

Ta sicer ni pokazal nikakega posebnega razburjenja, a njegovo čelo se je vendar nekoliko pordečilo in njegov glas ni zvenel tako mirno kot ponavadi, ko je odgovoril Robertu:

— Pri gospodinji Olfers ti ni treba dvomiti niti sekunde. Ona je zelo mlada dama iz zelo dobre družine in razventega še bolj taktna, pametno in občudovanja vredna kot marsikatera druga, katero obojuješ, ker ima srečo, da lahko živi v neodvisni poziciji.

Anton je napravil prebisan obraz. Torej Feliks je bil! Hm. — to je bil clovek, ki se je vedno zavzemal za zatiranje! To pa je storil sicer v dosti mirnejsjem tonu.

Tudi Robert je postal pozoren na razburjenje svojega mlajšega brata.

— Nikar se toliko ne razburjam. Ti imaš prav, kajti ubogi stvari ne bom pustil nikdar občutiti, da je ne smatram za damo. Očividno pa po bližje poznal gospodinjo, ker si tako poln hvale!

Feliks je zopet reditec svignila v celo.

Dobrohotno mu je priskočil na pomoč Anton.

— In po pravici, Robert. Mala Olfers je izvrstna deklica. Vsa čast, ta ve, kaj hoče. Sploh pa je hčerka majorja, kot mi je danes povедala.

— Česa ne praviš, Anton? — se je začudila mati, — hčerka majorja in taki službi? Kako neki?

— Zelo enostavno, mati, — oče je mrtev. Premoženja ni nobenega, a mesto tega štirje brati in sestre, ki stanejo dosti dnevarja. Tedaj pa je mlada dama pogumno vzela usodo v roke ter se osamosvojila.

— Zelo občudovanja vredno. — je odvrnila njegova mati.

— Gotovo, mati. In kaka ljubka stvar! Prav gotovo bi jo vzljubila, kakor hitro bi se seznanila z njo!

Anton je opazoval še vedno Feliksa ter zapazil s tajnim veseljem, kako nemiren je postajal vspričo tega slavospeva.

— Ljubosuman je, — to zapazi celo slepi! — si je mislil sam zase ter sklenil pogmati Feliksa v zagatu.

— Jaz si jo moram torej enkrat pobližje ogledati, — je rekla mati, zelo prijetno vznemirjena. — Kadar sem jo srečala, sem izpogovorila že le po besed. Vedno se je nahajala v družbi gospe konzulove. Take krasne ženske nisem še srečala v svojem življenju! Vedno sem moral gledati le nanjo.

— Da, — Henrici je pokazal dosti poguma, ko jo je vzel, — je prišamil Karl Althoff.

— Kako neki? — je vprašala njegova žena nedolžno.

— Ker je dvakrat toliko star, kot njegova lepa žena. V kolikor morem presoditi, je zelo živahn.

— Ah, neumnost, Karl! Tudi konzul je postaven, lep mož. Ta se lahko spoprime z marsikaterim mladičem. Oba delata utis povsem srečnega para.

Karl Althoff je pokimal.

— Mogoče imas prav, mati. — Privočim obema. Henrici je postal krasen moš in jaz mu želim vseposod sreče. V svoji mladosti pa je bil velik razposajenec. Dobro vino pa se mora izčistiti!

Tekom te zavabe se je Anton nemirno premikal na svojem stolu. Ulogo opazovalca pa je sedaj očividno prevzel Feliks, kajti vec kot en resen, morec pogled je svignil proti Antonu.

Po kostiu so se razšli.

Anton in Robert sta skadila cigareto, dočim je šel Feliks čitat, predno bi se vrnil s svojima bratom k opravkom.

Danes so begali njegovi pogledi preko knjige v daljavo. Nemirno brenjenje je ležalo v njegovih očeh, in sedel je, zatopjen v globoke misli. Misli je na Helmu Olfers. Ceprav se ni pogost sestal z njo, je postala vendar nevarna miru njegovega srca. Poosebljala je sliko, katero si je napravil o ženi. On se je sicer bal, da ne bo ugajal Helmu radi svoje napake in da ne bo mogel famenjati samega sebe za polnovo žensko bitje kot je bila Helma. — A klub temu se je vendar zljubil vanjo z vsem ognjem svojega mladega ter povsem nepokvarjene srca.

Tiho in plaho je skrival svoja čustva. Nikdo naj bi ne slutil, niti ne deklariral, katero je ljubil.

Poln srčnega veselja pa je sprejel povabilo na plesno veselico pri konzulu. Mogoče mu bo usoda zopet podarila eno onih zlatnih uric, kakršne je v svojem spominu varoval kot dragocenne zaklade. To so bile ure, katere je preživel v pomenkih s Helmom in tekom katerih se je mogel prav natančno poglobiti v njeno dušo, ki je razdevala ves svoj staj.

Dosedaj mu je bila sreča vedno naklonjena, kadar jo je našel v isti družbi. Ker ni znal plesati, se je vedno držal v ozadju množice in tudi Helma se je takto umaknila, ker je čutila svoje podrejeno stališče. Prišla sta si bliže kot je to sploh mogoče pri takih prireditvah.

S tajno napetostjo je prej poslušal pri mizi besede svojega brata glede Helme. V resnicu je vstala v njem nekaka ljubosumnost. Predobro je namreč poznal svojega brata Antona ter vedel, kako lahkomisljen je z ženskimi srci. Tajen strah je vsled tega ležal v njegovem srcu.

Ce bi Anton ne očaral deklice, kot je že številne druge!

Uspehe brata pri ženskah je opazoval poln zavesti. Dosedaj pa ga ni ovirala nobena stvar, da ne bi prvočel uspehov svojemu bratu. Stvar se je dosedaj tikala le tujih žensk, ki mu niso bile niti malo mar.

Poglidel je svojo pohabljeno nogo.

All naj bo radi nje izključen od najvišje sreče v življenju, ker ni mogel tako dirjati kot drugi za cilji? All ni bil drugače zdrav na telesu in duši. Povsem luhko stopi pred deklico ter ji reče:

— Jaz te ljubim, — bodi moja!

Pri tej misli ga je prevzela kot huda vročina, ko si je izslikal, ko bo odgovoril Helma z "da".

Nato pa se je stresel ter zmajal z glavo.

Mogoče bo sprejela njegovo roko, da bo odrešena suženjstva ter postala bogata.

Ljubiti ga? Ne, nikdo ne ljubi pohabljence! Najboljše pa je, ne je nadiegovati s snubljanjem. Gotovo jo bo bolelo, ker ga bo morala odkloniti. — kajti ž njim bo imela gotovo sočutje!

Socutje!

Vroča kri mu je šinila v obraz. Le tega ne! On bi fe ne mogel slišati redi: — Smilil se mi.

Tega bi ne mogel prenesti, niti od svoje lastne matere! Slišati kaj takega od Helme pa bi bila nezno sna muka. Ves njegov finejši občutek se je protivil taki možnosti.

(Dalje prihodnjic.)

PRAVI KRIVCI NOBILOVE KATASTROFE

Znani češki polarni raziskovalci Behounek, edini ne-Italijan, ki se je rešil pri katastrofi zrakoplova "Italije", je prošlo soboto na Dunaju na konferenci novinarjev odgovarjal številna vprašanja o strahoviti nezgodji, ki je skoraj pred dnevna letoma zadeba italijansko ekspedicijo na severni tečaj. Iz Behounkovih pojasnil izhaja, da general Nobile sicer ni tako brez krivide, kakor bi bilo soditi po vsebinu njegove nedavno izšle knjige, vendar pa je skrajno krivčno napraviti mu polno in glavno odgovornost. V podrobnosti se Behounek ne spušča, pač pa izrecno naglaša, da katastrofe same ni zadržal Nobile v vrhovni poveljstvu, ta tudi po svoji rešitvi ni mogel napraviti nicensar, ker je bil na ladji skoraj jetnik Romagna se je kasneje izgrevjal, da klicev z ledene plošče ni bilo slišati zavoljo rototanja ladijskih motorjev, dasi bi bil čisto lahko prenesel svojo postajo na kop na, aka morda res ni bilo čutiti pravotnih klicev, ki pa jih je kasneje pri malih pažnjih bilo čisto dobro čuti.

Romagna je svoje sovraščvo do Nobila tiral celo tako daleč, da te zadrževal brz razloga resilno ekspedicijo kapetana Sore do 19. julija, t. j. 25 dni po nesreči in ga je poslal na pot šele tedaj, ko je bilo jasno, da zavoljo staljenega ledu ni več nikake nade, da dozre ponesrečenec. Brodolomci so na ledeni plošči z velikem trudom postavili radio postajo ter neprestano pošiljali svoje prošnje za pomoč. Na ladji pa se nihče ni brigal za njihove klice in prošnje; pač pa je kapetan Romagna neprestano poročal v Rim dolge izmisljotine o pouzočju ter privatne želje svoje v svojih častnikov. Ponesrečeni so v mrazu severne polarne noči poslušali vse te razgovore z Rimom in bili obupani, da se za njihove klice ne zmeni nihče.

Končno je prispel "Krasin" in jih je rešil s plošče, ki se je tajala, da je bilo vsak dan pricakovati, da se razkolje in pokopanje pod seboj nesrečenike. Rešenici so bili presrečni da so spet na varnem, vendar so

bili oficirji silno ogorčeni, ko so jim na "Krasinu" odkazali sobo, v kateri bi morali spati skupno z vrlim telegrafistom Biagijem, ki ima največ zaslug za rešitev, ker je z neudružljivo vztrajnostjo delal noč in dan, da je postavil radio postajo in dobil zvezo s svetom. Biagi je bil namreč preprost vojak brez oficirskega čina. Kot so Rusi na "Krasinu" razpolomili odpornicirje proti Biagiju v strojniku Cecioni, ki tudi ni bil oficir, so mornarji in oficirji na "Krasinu" komaj skrivali svojo jezo in nevoljo nad tako smeeno očabnostjo.

Behounek v svojih izjavah ostro, tosto pa zasluzen kritizira postopanje kapetana Romagine, ki se je preko trupel svojih tovaršev hotel povpeti do visjega mesta.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdo je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je po učenju o potnih listih, prilagaji drugih stvareh. Valed naše dolgo letne izkušnje Vam mi samoremedati najboljša polaznila in pripomečamo vedno je prvo vrste brze parnike.

Tudi nedržljivani zamorejo potovati v stari kraj na oblik, toda preskrbeti si morajo dovoljenje in povračitev (Return Permit) in Washington, ki je veljavna za eno leto. Brez permisa je sedaj nemogoči priti nazaj tudi v teku 6. meseca in tisti se ne pošiljajo več v stari kraj, ampak ga mora vsak proučil s posebno dvigniti pred odpotovanjem v stari kraj. Potovanja za permit se mora vložiti najmanj eden mesec pred namernavnim odpotovanjem in oni, ki potujejo preko New Yorka je najbolje, da v prenjeni označljivo se jih pošlje na Barge Office New York, N. Y.

KAKO DOBITI SVOJCE IN STAREGA KRAJA

Glasom nova ameriška priseljeniške postave, ki je stopila v veljava z prvim julijem, znana jugoslovanska kvota \$45 priseljenje letno, s kvotni vizeji se izdajajo samo onim prisilom, ki imajo prednost v kvoti in ti so: Starišči ameriških državljanov, moži ameriških državljanov, ki so po 1. juniju 1928. leta porečili, zemlji neporočeni otroci izpod 18. leta poljedelcev. Ti so opravljeni do prve polovice kvote. Do druge polovice pa se opravljajo še v neporočeni otroci izpod 21. leta onih nedržljivancov, ki so bili ustavno pripuščeni in to določeno za stalno bivanje.

Za vas pojasnila se obračajte na poznano in sanciljive.

SAKSER STATE BANK

85 CORTLANDT STREET NEW YORK

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejemate, je razvidno, kdaj Vam je naročnina pošla. Ne čakajte toraj, da se Vas opominja, temveč obnovite naročnino ali direktno, ali pa pri enem slednjem našem zastopnikov.

CALIFORNIA

Fontana, A. Hochevar

San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO

Denver, J. Schutte

Pueblo, Peter Culig, John Germ.

Frank Janesh, A. Saftid.

Salida, Louis Costello.

Walsenburg, M. J. Bayuk.

INDIANA

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS

Aurora, J. Verbich

Chicago, Joseph Blash, J. Bevčič.

Mrs. F. Laurich, Andrew Spillar.

Cicero, J. Fabian.

Joliet, A. Anzelc, Mary Bambich,

J. Zaletel, Joseph Brovat.

La Salle, J. Splich.

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Anton Kobal

Springfield, Matija Borborich.

Summit, J. Horvath.

Waukegan, Frank Petkovic in

Joh Zelen.

NEBRASKA

Omaha, P. Broderick

NEW YORK

Gowanda, Karl Sternisha.

Little Falls, Frank Maas.

OHIO

</